

Potjie peesten en knuffelen met robotkat

Hij heeft de vlag van Het Versa GeheugenHuis vanmorgen al buiten-gezet en nu zit hij achter zijn eerste potje Rummikub van de dag. Leendert Oosterbroek is een vaste gast op deze ontmoetingsplek voor mensen met (beginnende) geheugenproblemen en dementie aan de Draaikom in Huizen.

Heerlijk vindt hij het hier. Begripelijk. De inrichting van Het Versa GeheugenHuis is gezellig met comfortabele banken, stoelen, royale tafels, gezellige hoekjes met sfeervolle schemerlampen. „Het is fijn om een handje te helpen, met opruimen bijvoorbeeld”, lacht hij. „Op woensdag doe ik ook wel eens boodschappen. Met Truus. Lenk even samen naar de Plus. Het is hier fijn, je hebt aanspraak. Daarom kom ik hier graag, vier dagen in de week.”

‘Probleem met geheugen? Dat geloof ik niet’

Zijn tegenspeler vandaag is Alexandra Sinceri. Zij is vrijwilliger bij Het Versa GeheugenHuis, en vaart één dag per week aanwezig. Ze speelt graag een spelletje met de deelnemers, praat met hen, schenkt koffie en neemt alle tijd voor een praatje.

Sinceri: „Of je geheugen je nou een beetje in de steek laat of niet, het is hier net als in de gewone maatschappij. Het zijn allemaal mensen, met hun eigen verhaal en bijzonderheden. Het mooie van dit project vind ik de gelijkwaardigheid en de wederkerigheid. We kijken altijd naar wat iemand nog wel kan, waar iemand belangstelling voor heeft, wat iemands interesses zijn. Het is niet zo dat wij hier een kant en klaar programma hebben. Alles komt uit de deelnemers zelf.”

Dat mensen altijd wel iets kunnen bijdragen aan de groep, be-

Robotkat

Sinds twee maanden is de robotkat een vaste waarde in Het GeheugenHuis aan de Draaikom in Huizen. Deze interactieve knuffelkat ziet er behoorlijk echt uit. Hij voelt zacht aan, miauwt, spint, geeft kopjes. Deze robot is speciaal ontwikkeld voor de ouderenzorg, en in het bijzonder voor mensen met dementie. Zij nemen de kat op schoot, aaien het, praten er tegen. De ervaring in Het GeheugenHuis: „Zelfs mensen die meestal heel stil zijn, gaan praten tegen de robotkat”, zegt ouderenvwerker Henk Jolink. „We krijgen er veel enthousiaste reacties op.”

Oude foto's

Op schoot heeft ze een boek vol foto's van oud Huizen. Binnen handbereik ligt de robotkat, de interactieve poes, die spint en miauwt. Kopjes geeft als het wordt aangeraakt of als er vlakbij beweging is.

Hoe oud ze is, hoe lang ze pretdes is getrouwd; ze weet het niet meer. „Maar mijn man is zo'n lieverd”, zegt ze met stralende ogen. „Dat vond ik meteen al, toen ik hem ontmoette. En dat is nog steeds zo.” Ze geniet overduidelijk van de huiselijke sfeer. En ja, ze mag dan wel eens vergeetachtig zijn, voor het wegwerken van de vaat, of het schillen van de aardap-

Mattie Kossen komt graag in het GeheugenHuis en is dol op de robotkat.

pels, draait ze haar hand niet om. Aan de grote eettafel zit Sonja van Lunteren-van Arnhem een potje te kaarten. „We peesten”, zegt ze. „Geheugenproblemen? Ze zeggen het, maar ik geloof het niet echt, hoor. Nee, het is gewoon fijn om even uit de sleur te zijn, even weg van thuis, waar ik woon met mijn man en kat en kippen.” Ze eet niet mee. „Dat vind ik ongezellig voor mijn man. Als ik straks thuiskom staan er twee boterhammen met een gebakken ei klaar. Heer-

lijk! En daarna ga ik wandelen.” De anderen schuiven tussen de middag wel aan tafel in Het Versa GeheugenHuis. Vrijwilliger Willem Barthel heeft vandaag het eten verzorgd: rijst met kippenragout, spetzlebonnies en zoete appeltjes toe. „Ik kom hier twee dagen in de week, vind het nog altijd leuk om voor een groep te koken. Ik doe ook de inkopen. Het is fijn om voor de mensen te zorgen.”

Marjolijn Vos

Sonja van Lunteren houdt van pesten.

Vlnr: Leendert Oosterbroek, Willem Barthel en Alexandra Sinceri.